

@Egeiscibirliđi

Ege İŖŖi Birliği

egeiscibirliđi

PLATFORM

EGE İŖŖİ BİRLİĞİ GEMİ SÖKÜM İŖŖİLERİ BÜLTENİ

NİSAN 2022

**GEMİ SÖKÜM CEHENNEM
İŖŖİLER KÖLE KALMAYACAK!**

SAĞCA BİR YAŖAM VE ÇALIŖMA KOŖULLARI İÇİN
**DİRENEN GEMİ SÖKÜM İŖŖİLERİ
YALNIZ DEĞİLDİR!**
EGE İŖŖİ BİRLİĞİ

**YENİDEN
DAHA GÜÇLÜ**

GELECEĞİZ!

ÇIKARAKEN...

Ege İşçi Birliği olarak Gemi Söküm işçileriyle direnişin başından itibaren mücadeleyi birlikte sırtladık. 11 günlük fiili grev sona erdiğinde yaptığımız açıklamada, “yeniden daha güçlü geleceğiz” demiştik. O günden bu yana Gemi Söküm işçisi kardeşlerimizle yan yana, omuz omuza olmaya devam ediyoruz.

Gemi Söküm işçilerinin daha iyi yaşam ve çalışma koşullarına kavuşması, havzadaki temel sorunlara çözüm bulunması için neler yapılması gerektiğini konuşup, tartışıyoruz. 11 günlük direnişin bize gösterdiği hata ve eksiklikleri nasıl aşabiliriz? İleride yaşanması kaçınılmaz olan daha büyük mücadelelere nasıl daha güçlü hazırlanabiliriz? Gemi Söküm havzasında temel sorun olan örgütsüzlük sorununu nasıl çözebiliriz? Yakıcı bir şekilde ihtiyacını hissettiğimiz bu sorulara yanıtlar arayan, bunun için çaba harcayan her bir Gemi Söküm işçisi arkadaşla kahvede, evde, sokakta biraraya geliyoruz.

Elinizdeki bülten Gemi Söküm havzasındaki bu örgütlenme çabasının bir parçası olarak hazırlandı. Çalışmaya

birçok Gemi Söküm işçisi arkadaş yazılarıyla katkı verdi. Ne yazık ki bize ulaşan yazıların hepsini bu ilk sayıda kullanmamız mümkün olmadı. Bültenimizi aylık olarak çıkarmayı planlıyoruz. Önümüzdeki sayılarda şimdi kullanamadığımız diğer yazılara da yer vereceğiz. Ayrıca önümüzdeki sayıdan itibaren ÇHD’li avukatların katkısı ile bir hukuk köşesi oluşturmayı, Gemi Sökümdeki çalışma koşulları ve hak ihlalleri ile ilgili olarak uzman kişilerin görüşlerine sayfalarımızda yer açmayı planlıyoruz.

Bültenimiz Gemi Söküm işçilerinin kendi sözünü söylediği bir kürsü olacak. Bu kürsüde yalnız sorunların değil deneyimlerin, derslerin ve çözüm yollarının da tartışılacağını umuyoruz. İlk sayımız 11 günlük direnişimizin arkasından çıktığı için esas olarak bu eylemi, onun sonuçlarını ve geleceğe ne bıraktığını işliyor. Yola nasıl devam etmeliyiz sorusuna yanıtlar arıyor. Bütün işçi arkadaşlarımızı bültenimize sahip çıkmaya, onu okuyup, dağıtmaya, fikir ve düşüncelerini bültenimiz vasıtasıyla diğer arkadaşlarıyla paylaşmaya davet ediyoruz.

YENİDEN VE DAHA GÜÇLÜSÜ İÇİN...

Gemi Söküm işçisi yılların suskunluğunu parçaladı. Hakları ve geleceği için 11 günlük fiili bir grev süreci ile silkindi, ayağa kalkmaya çalıştı. Olmaz denileni yaptı. 22 firmanın işçilerini yan yana getirdi, ortak sorunları ve talepleri için omuz omuza verilmesini sağladı. Çekiş ve kaynak sesinden başka bir şey duyulmayan, adeta bir sömürü cehennemini andıran tersanelerde iki kez yürüyüş yaparak sloganlarını haykırdı. Düne kadar tersane patronlarının kasıla kasıla dolaştığı alanlarda, sokaklarda artık "ben varım" dedi. Bu süreçte tersane patronlarının camlardan gizli gizli izlediği, kapılarına zincir vurduran bir korkuyu yaşamalarını sağladı.

Aliağa'da son yılların en kitlesel eylemini yaptı. Attığı her adımda ülkenin bir çok yerinde çalışan, yaşayan sınıf kardeşlerine sesini, gücünü ve taleplerini duyurdu. Ama 11 günlük süreç istenileni yeteri kadar başaramadı. Gereken adımları atamadı, ilk günlerde yakaladığı birliğin gücünü koruyamadı. Zayıflıkları ve eksiklikleriyle büyük bir deneyim bıraktı. Şimdi kaldığımız yerden eksiklikleri aşarak daha iyisini yapma görevi önümüzde duruyor. Bunun ilk adımı 11 günlük fiili grevimizin zayıflıklarını ve eksikliklerini anlamak, bilince çıkartmak ve yarın daha iyisini yapmak için safları sıklaştırmaktır.

Peki neydi bu eksikliklerimiz?

Bu sorunun cevabı 11 günlük direnişimizin, yaşadığımız deneyimin içinde var. Yaşanılan mücadele sürecini her şeyden önce Gemi Söküm işçisi için bir okul olarak tarif etmemiz bundan. Hem direniş günlerinde hem de sonrasında yürüttüğümüz tartışmalarda öne çıkan başlıkları burada özetlemek istiyoruz.

Hazırlıklı değildik. Yani önden konuşulmuş, planlanmış bir şey değil, kendiliğinden öfkenin bir anda dışavurumuydu. Eylem içerisinde sürekli kararlar alıp nerde zayıflık alanı var ise, bunlar temsilciler arasında sürekli tartışılmadı. Bundan kaynaklı firmalar arasında oluşturulan komite tam rolünü oynayamadı. Bekleyerek kazanırız sandık. Bu ise bizi daha güçlü eylem ve etkinlikler yapmaktan alıyordu. Değişik firmaların işçileri yeterince bütünleşemedi. Bundan da kaynaklı olarak ilk günden itibaren bazı firmalar kendi içine dönerek bağımsız hareket etti. Bu tablo işçilerin kaygı ve tedirginliğini artırdı. Emniyetin patronlarla işbirliği

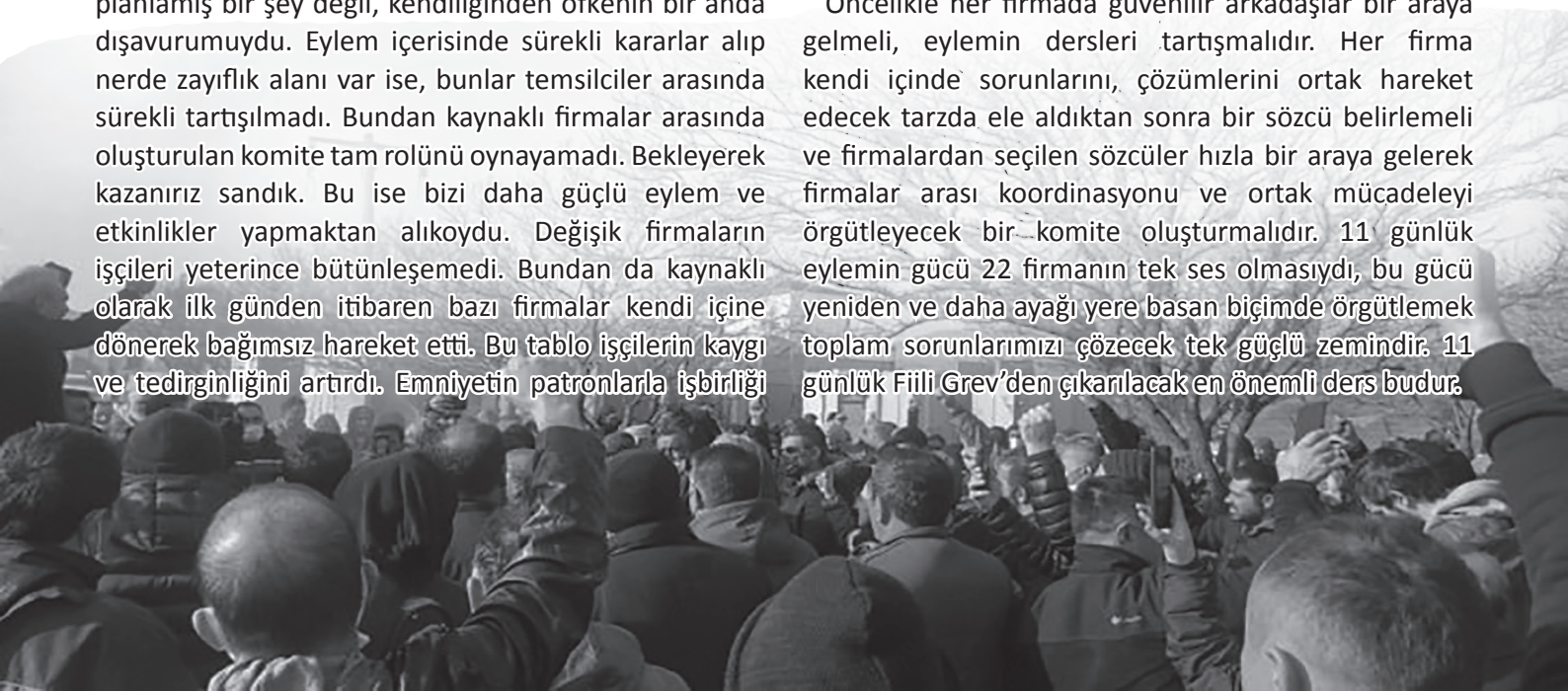
halinde davrandığı yeterince kavranamadı. "Terör demagojisi ve dışardan destek şuna yol açar" gibi söylemlerle işçilere korku aşılandı, destekçilere karşı önyargıları artırıldı. Savcılık, yasalar bir anda tutanak yarısına girdi, hepsi karşımızdaydı. Direnişi zayıflatmak için dışardan gelen müdahaleleri engelleyemedik. Emniyet, devlet ve gemi söküm patronlarının ilişkileri işçileri bölmek adına hep ortak. Belli ki çıkarları da ortak.

Yani dostlar biz kendi eylemimizi kendi içinde güçlendirmek için adım atmadıkça, karşımızdakiler hiç boş durmadı. Bu da sürekli bekleyen eylem alanındaki işçileri zayıflatmaya başladı. Telefonları arandı, eylem alanına gelmeyen, gelemeyen çavuşlar akşamları ev ev gezerek ikna çalışmaları yürüttüler. Bu da patronların örgütlü bizlerin ise buna karşı yeterince örgütlü olmadığımızı gösterdi. Biz bekledikçe onlar eylemimizi zayıflatmak için herşeyi yaptı.

Şimdi ne yapmalıyız, nasıl örgütlenmeliyiz?

Öncelikle bütün Gemi Söküm işçileri biliyor ki hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Bu 11 günün içinde yaşananlar bizler için her anıyla bambaşka bir süreçti, bunu hepimiz kabul ediyoruz. Şimdi bunun sonucunda "ortada bırakıldık, şu gitti, bu gitti" demek yani sadece sonucu konuşmak bize bir şey kazandırmaz. Esas almamız gereken dersin üstünü kapatır. Dostlar şunu kabul edelim ki, evet birileri gitti ama bu gidişi yaratan eylemimizi güçlü tutamayışımızdı, eksikleri, zayıflıkları farkedip onun üzerine bir şey yapmamamızdı. Şimdi yapmamız ve anlamamız gereken bu eylemden ders çıkarıp bu eksikleri tamamlamak olmalıdır.

Öncelikle her firmada güvenilir arkadaşlar bir araya gelmeli, eylemin dersleri tartışmalıdır. Her firma kendi içinde sorunlarını, çözümlerini ortak hareket edecek tarzda ele aldıktan sonra bir sözcü belirlemeli ve firmalardan seçilen sözcüler hızla bir araya gelerek firmalar arası koordinasyonu ve ortak mücadeleyi örgütleyecek bir komite oluşturmalıdır. 11 günlük eylemin gücü 22 firmanın tek ses olmasıydı, bu gücü yeniden ve daha ayağı yere basan biçimde örgütlemek toplam sorunlarımızı çözecek tek güçlü zemindir. 11 günlük Fiili Grev'den çıkarılacak en önemli ders budur.

GEMİ SÖKÜM İŞÇİSİNİN KALEMİNDEN

Gemi Söküme ilk başladığımda aklıma köle filmlerinde izlediğim vahşi sahneler gelmişti. Tehlikesi ve kazancı itibari ile diğer sektörlerden biraz farklı maaş vermesi sebebi ile benim ve ailemin de maddi durumu iyi olmadığından bu cehennemde çalışmaya devam etmek zorunda kaldım. Yıllarca sektörde çeşitli firmalarda çalıştım. Müteahhit sisteminde (ana firmanın alt yüklenici firması) işçinin hakları daha fazla gasp ediliyordu. Kendim mesai kesintisi, maaşların asgari ücretten yatırılması, kişisel koruyucu malzemelerin verilmemesi, senelik izinlerin kullandırılmaması gibi birçok haksızlığa maruz kaldım. Bu haksızlıklardan bunalıp işi bıraktığımda ya da işten çıkarıldığımda ise haklarım verilmedi. Mahkemelerde yıllarca hukuk mücadelesi verdikten sonra hakettiğimiz ücret günün şartlarıyla pul olup gitmişti. Bu sistemde tek amaç daha fazla üretim olduğundan, kazalar-ölümler daha çok olurdu.

Sonrasında müteahhit sistemine son verildi ama yine sistem daha fazla kazanmak üzerine kurulu olduğu için yine işçinin sırtından yük eksilmedi. İşçi hakkı olanı istediğinde ya baskılandı ya işine son verildi. Hiçbir zaman sermayenin tahakkümünden kurtulamadı. Diğer sektörlerden farklı olarak hemşericilik ve bundan kaynaklı yörenin önde gelenlerini patronlar etkisi altına aldığına, işçilerde birbirlerinin aleyhine çalıştırılarak patronların etki alanı pekiştiriliyordu. Lakin yıllar sonra birikmiş öfke ve haksızlığa maruz kalan işçi sınıfı bütün engellemelere, baskıya, zulme karşı ayaklandı ve hakkını istediğini dile getirdi. 11 gün süren bir eylem ortaya koydu.

Eylemde bütün işçiler fikir birliği ile 16 maddelik isteklerini sıraladı ve kamuoyuna duyurdu. İlk 2 gün 22 şirket eksiksiz eylem alanında talep ettiğimiz insanca ücret ve koşulları savundu. Takip eden günlerde işçinin birliğini ve kararlılığını gören sermaye sahipleri bu birliğin öne sürdüğümüz maddelerden daha etkili olduğunu düşünerek, "ilk olarak bu birliği bozmamız gerekiyor" düşüncesi ile aramızdaki kendilerine yakın işçilerden başlayarak eylemin direncini kırmaya çalıştılar. Tabi etki edebildiği işçiler oldu. Sermayenin gücüne ve kendi zaaflarına yenik düşen işçiler yine onların yönlendirmesi ile eylem alanındaki diğer arkadaşlara nüfuz edip etki edebildiklerini hak arayış mücadelesinden kopardılar.

Bizler her ne kadar da işe koşulsuz geri dönmek

isteyen arkadaşlarımıza hata yaptıklarını anlatmaya çalışsak da onlar işleriyle, ekmekleriyle, çocuklarıyla tehdit edilmişlerdi bir kere, en hassas yerlerinden vurmuştu sermaye. Halbuki sektörün onlara ihtiyacı olduğunu idrak edebilselerdi, bugün başı eğik dönerse, yarın başının bir daha kalkmayacağını bilselerdi, mücadelede onur, şeref, itibar, geri durmakta esaret olduğunu bilselerdi dönerler miydi? Yine de eylemin 6. veya 7. günlerinde arkadaşlarımızın yarısı dönse de etkili çoğunluk eylem alanındaydı. Bu vesile ile patronların derneği olan Gemi Söküm derneği başkanı aynı zamanda işletmesi olan kişi bizimle görüşeceğini ilettiler. Bizler de taleplerimizi birinci ağızdan anlatma şansı bulduğumuzdan görüşmeyi kabul ettik. Ne yazık ki bizim iyi niyetimiz ve haklı mücadelemiz ile ilgili olumlu konuşmayan bu kişi üstüne yer yer baskı kurarak, yer yer tehdit ederek bazen de aşağılayarak sermayenin gücünü ve niyetini ortaya koydu. O toplantıdaki manzara bizlerin ne kadar haklı ve onurlu bir mücadele yürüttüğünü gösteriyordu. Onların istediğinin aksine bizler o toplantıdan daha da kararlı ve inançlı çıktık. Üzücü olan ise o toplantıda arabulucu görevi üstlenen memurların sermayenin güdümünde olduklarını görmek oldu. Adeta o patronun tasdikleyici memuru gibi davranan kişi aslında devletin memuru dolaylı olarak işçinin savunucusu olması gereken kişiydi. Sonuçta kendisi de bir işçi.

Sonuç olarak bugüne kadar eylem nedir bilmeyen, hakkını ilk kez savunma imkanı bulan Gemi Söküm işçisi ilk deneyimi olması sebebiyle bazı hatalar yaptı. Sonuna kadar direnen ve onurlu bir şekilde mücadele eden bir avuç insan eylemin yükünü sırtlayarak sermayeye boyun eğmeden gerekirse işinden, ekmeğinden olmak pahasına sonuna kadar mücadele etti. Ben de bu bir avuç onurlu mücadele veren kişilerden biriyim. Bu mücadeleyi verdiğim için hiç pişman değilim. Eylem alanında edindiğim tecrübeler bana hayatım boyunca rehberlik edecek, para ile satın alınamayacak önemli kazanımlardır. Yanı sıra tanıdığım, tanıştığım çok kıymetli dostlarım oldu. Her birinin gönlümde yeri sonsuza kadar ayrı olacak. İnşallah gemi söküm işçisi bu eylemden önemli dersler çıkarır ve imkan olur da bir daha böyle bir eylem ortaya koyduğunda başta kendisi ve ailesi, ardından kendisinden sonra gelecek evladı, akrabası ve işçiler için daha kararlı bir duruş sergileyip işçi sınıfının hakkı olan insanca yaşama isteklerini elde edebilirler...

Tökezledik ama düşmedik!

Bu grevde 97 yılındaki örgütlenmenin bir birikimi olduğunu sanıyordum ben. Çok öyle değilmiş, bu defa gençler vardı. 2. ve 3. gün herşeyi kazanacağımızı düşünmüştüm. Dışardan desteğe gelenler olmasaydı bizim eylemimiz 2. gün biterdi. Artık onu anlıyorum. Zaten polisin de patronların da çabası dışardan gelen bilinçli insanları içimize sokmamaktı. Amaç oymuş zaten. Millet dışardan gelenleri anlayınca tabii bağına bastı ama geç oldu, çözülme başlamıştı zaten. Bir dahaki eylemde şu olur. Dışardan kim gelirse gelsin işçiler bağına basar çünkü buraya bir katkısı olur der. Artık ne polisin ne patronların gücü yetmez dışardan gelenlere. Dostu düşmanı ayırdılar. Dışardan desteğe gelen boş gelmiyor onu anladı insanlar. Bir dahaki uyanışta, harekette daha derli

toplular, daha bilinçli olmalıyız. Burda dağılmanın, çözülmenin ne olduğunu öğrendi işçi. Eylem deneyimi hiç yoktu. Ama o bilinçli topluluğu hemen hemen yarattı. Yarın temsilci seçelim arkadaşlar dediğin zaman hiç tereddüt etmeden şu firmanın temsilcisi benim diyebilir bazıları artık. Tüm firmalar elden para vermeyi kesti, hepsi bankaya yatırıyor. Denetlemeler başladı etrafta. Keşke sizlerle daha erken tanışabilseydik. Eksiklikler oldu, hatalar oldu, güvensizlik de oldu. Tökezledik ama düşmedik. Bir şekilde herkes mevzisini kazanacak ama yavaş adımlarla ama hızla adımlarla. Herkes mutlaka sorumluluğunu yerine getirecek. Şimdi her firmada üçer beşer kişi var. Tekrar grev yapıldığında daha güçlü olacağız.

Kıvılcım yanmaya devam edecek!

Direniş bize bu cehennem gibi yerde bir araya nasıl geldiğini, nasıl isteyince olduğunu, tamamen meşru olan istediklerimizi alabilmek için ne yapmamız gerektiğini, onu çok güzel

öğretti. Bu süreçten sonra içeride mücadelemiz devam edecek. Kıvılcım rüzgarı arkasına alıp harladıktan sonra yanacak ve yanmaya devam edecek.

Kurtuluş yok tek başına...

Öncelikle patronların işçileri nasıl bölebildiğini kolayca görme fırsatı bulduk. Tecrübeler kazandık, birliği, beraberliği kazandık. Demek ki bu işçiler istediği zaman tek çatı altında toplanabiliyormuş. Bu bizim için en büyük başarı. Eylemin başından

sonuna yanımızda olan bütün gönül dostlarına, yoldaşlarımıza selam olsun. Şu sözlerle bitirmek istiyorum "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!"

Şimdi ders çıkartma zamanı!

Şunu iyi anlamalıyız; "o şirket erken gitti, bu şirket bizi arkada bıraktı" deyip başımızı eğmemeliyiz. Biz bu eylemi güçlü tutamadık, sürekli hareketli kalamadık, ayağı sağlam yere basamadık. Bu yüzden yavaşça zayıfladı. Bu da eylem alanında olan işçilerin kaygılarını artırdı. İnanın eylem alanında temsilci arkadaşlarımız sağlam dursaydı, eylem içinde gençlerimiz biraz

daha eyleme sahip çıkacak tarzda koştursaydı, herkes buna bakar buna göre hareket ederdi. Sonuç şudur arkadaşlar; Hazırlıksız yakalandık, buna rağmen denedik. Evet tökezledik ama DÜŞMEDİK. Şimdi ders çıkarma zamanı. Çünkü her şey sadece ama sadece bizim elimizde. Ya birleşmeyi daha sağlam deneyeceğiz, ya da bu kaderi çocuklarımıza da layık göreceğiz...

Aynı yolda yürüdüğümüz hep birlikte!

Her şeyden önce küçümsenen, köle gibi gördükleri işçi gücünü alanda gösterdi. Hiç de ummadıkları gücü karşılarında görünce bozguna uğrayıp çok korktular. Hatta avansları bile bankaya yatırdılar. Bu da bir kazançtır. Eylemlerin başlangıcında tabandan hazırlıksız geldik. Siz olmadan, örgütlenmeden olmayacağını anladık. Bizim örgütlenmemiz gerekiyor. Bir

derneğimiz olabilmeli. Grevde bazı kişiler bile geldi patronların akrabalarından. Artık akraba dediklerinden bile korku sardı patronlara. "Senden bunu beklemiyordum. Ne işin var komünistlerin içinde" demeye başladılar. Hangi düşünceden olursa olsun eylemde birlikteliği sağladık. Sağcı da solcu da ordaydı, aynı yolda yürüdük hep birlikte, haklarımız için haykırdık.

GEMİ SÖKÜM İŞÇİLERİ YAZDI... YAZDI

ÇALIŞIRKEN ÖLMEK, SAKAT KALMAK İSTEMİYORUZ!

Gemi Sökümde çıkan hurda kamyonu sayısının, işçinin canından daha değerli olduğu bir durumdayız. Bu havzada son on yılda 64 işçinin çalışırken yaşamını yitirmesi, uzuv kaybı ve yanık gibi yaralanmaların hemen her gün yaşanıyor olması bize tabloyu anlatıyor. Bunun yanında kesim sırasında ortaya çıkan zehirli gazlar, asbest, kurşun gibi çok tehlikeli kimyasallar, Gemi Söküm'de her işçinin maruz bırakıldığı bir durum. Gerekli ekipmanların bakımı, temini gibi konularda önceki yıllara göre ilerleme olsa da halen daha sorunlar çözülmüş değil. Nitekim geçtiğimiz yaz 4 işçi kardeşimizi kaybettik, grevden önce iki işçi ağır yaralandı.

Yasalara, çalışma kurallarına uymayan, işçinin yaralanmasını ya da ölmesini ört bas ederek ve "kan parası" ödemekle geçiştiren, biricik derdi sermayesi ve kârı olan patronların, işçinin birlik olmasından ve grev yapmasından ne kadar rahatsız olduklarını hep birlikte gördük. Hal böyleyken gerek Avrupa'dan gelen denetçilerin gerekse Çalışma Bakanlığı'ndan gelenlerin yıllardır işçinin canına mal olan bu durumu değiştirme noktasında hiçbir şey yapmadıklarını da görüyoruz. Tıpkı Soma'da 301 madencinin katledilmesi üzerine kimsenin ceza almadığı, tutuklu tek bir kişinin kalmadığı gerçeği gibi, Gemi Söküm'de de çalışırken ölmek Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dediği gibi "fitrat" diye gösteriliyor, tüm zenginlikleri yaratan işçilere ölüm, sakatlık, hastalık reva görülüyor.

12 Şubat'ta başlayan ve 11 gün süren fiili grevde taleplerden söylemlere işçi güvenliği ve sağlığı konusu çok işlendi. 47 yıllık kölece çalışma koşullarına karşı başlattığımız eylemlerde "artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak" dedik. Bunu söylerken yanı başımızda

çalışırken ölen işçi kardeşlerimizin, yaralanmaların hesabını sorarken bunun kaderimiz olmadığını, gerekli önlemlerin alınması gerektiğini söyledik. Çünkü biliyoruz ki bu ülkede yasalar da denetimler de önlemler de göstermelik. Ancak sesimizi yükselttiğimizde bu göstermelik uygulamaları hayata geçirebiliyoruz.

Görüyoruz ki birlik olduğumuzda, sesimizi yükselttiğimizde, mücadele ettiğimizde gerçekten işçi sağlığı ve güvenliği sağlanabilir. Yaşamlarımız, haklarımız, geleceğimiz ve çocuklarımızın geleceği için bizlere dayatılan kölece çalışma koşullarını kabullenmemeli, buna karşı mücadeleyi büyütmeliyiz. Bunu da ancak örgütlenerek hem tek tek firmalar içerisinde hem de havzanın toplamında tüm firmalardaki işçi kardeşlerimizle birlikte davranarak başarabiliriz.

Unutmayalım ki patronlar örgütlü. Biz işçileri ölümüne sömürmekte kararlı. Türlü oyunlarla bizi bölmek için ellerinden geleni yapacaklar. Yasaları da bakanlıktan gelen denetçileri de polisi de arkalarına almış durumdalar. Tersini iddia eden 47 yıldır yaşanan iş cinayetlerini, hak gasplarını, grevdeki tutumlarını açıklasın. Ancak onlar da farkındalar gemileri kesen, söken biziz. Biz olmasak devasa zenginlikleri nasıl olacaktı? Biz işçilerin tek gücü ise birliği, üretimden gelen gücü. 11 Günlük grevimiz eksikleriyle, hatalarıyla, iyi yapılan taraflarıyla en büyük kılavuzumuz. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaksa bir adım ileriye geçmenin vaktidir.

GEMİ SÖKÜM CEHENNEM İŞÇİLER KÖLE
KALMAYACAK!

BU DAHA BAŞLANGIÇ!

Yılgınlık yok dedik direniş alanımızdan ayrılırken. Yıllara yayılan öfkemizi 11 gün süren şanlı direnişimizle yaydık. Çok şey öğrendik ve biliyoruz tarih unutmayacak Gemi Söküm işçilerinin yazdıklarını. Ve yine biliyoruz öfkemizi yaratan nedenler orta yerde duruyor. Unutmadık, unutturmayacağız. Yarım kalan hesabı mutlaka soracağız. İşçilerin sağlığına kasteden çalışma koşulları değişecek. Sırf siz kazanasınız diye hiçbir işçi asbeste, kurşuna maruz kalmayacak. Göbekleriniz şişsin diye bir işçi daha ölmeyecek çarklarınızda. Kaz tüylü yataklarınızda rahat uyuşun diye işçileri yorgunluktan canından edemeyeceksiniz. Evet bu iddiamızdır! Kanıtı da 11 günlük onurlu direnişimizdir. Onu karalamaya çalışan her eylem teşhir edilecektir. Sizlerin

listeleri varsa bizim de direnişten derslerimiz var. Yeniden daha güçlü geleceğiz...

NEDEN ÖRGÜTLENMELİYİZ?

Her işçinin çalıştığı fabrika, atölye ve inşaatlarda şu mutlaka söylenir “buradan bir şey olmaz, kimse bir araya gelmez, kimseye güvenilmez” vb... Bu söylemler mutlaka Gemi Söküm’de de dile geliyordu. Alışılmış çalışma sistemi, yılların oturmuş düzeni, akraba ilişkileri, başka işte çalışmayı düşünmemek vb... Fakat Gemi Sökümde yaşanan 11 günlük süreç bu söylemlerin çalışma koşulları ve örgütsüzlüğün içinde doğallığında geliştiğini gösterdi. 11 günlük eylemin bu söylemleri tuzla buz ettiğini de hep beraber gördük. Ciddi bir ses getirdi, öyle ki Aliağa Demokrasi Meydanı’nda son yılların en kitlesel mitingine öncülük etti. “Demek olabiliyormuş” düşüncesinin somut biçimini 1500’e yakın Gemi Söküm işçisi gördü, yaşadı ve yaptı.

Neydi bu öfkeyi yaratan? Ölüm, kurşun, asbest, çalışma koşulları, yer yer hakarete varan yönetici söylemleri, hukuksuz onlarca uygulama vb. Yani sorun yemek değildi tek başına. Birikmiş öfkenin dışa vurumuydu, ARTIK YETER demekti bu. İşte bu kitlesel eylem değişmez denilen herşeyin aslında değişebileceğini gösterdi. Hazırlıksız yakalandığımız birliği daha ayağı yere basan hale getirirsek, iş cinayeti, bunu yaratan çalışma koşulları ya da kurşun, asbest bir fitrat olmaktan çıkar. Önce insani çalışma, insanca yaşam ve ücret meselesine döner. Bunu tüm Gemi Söküm işçisi biliyor. Son 10 yılda yaşanan 64

kişinin ölümü fitrat değil. Günde 10 saat çalışma ve mesai olduğunda 16 saate varan çalışma koşullarıdır. Ekonomik zorluğa yetişemeyince daha fazla çalışma stresidir. Bu tip işletmelerde ölüme yol açan, anlık dikkatsizliği yaratan sıcak ortam, duman ve uzun çalışma saatleridir. Çünkü çalışma düzeni işçilerin güvenliği esas alınarak değil, yüzlerce kamyon hurda parçası çıkması üzerine kurulmuştur.

Ölümleri geçtim yaşanan kazalar, süren mahkemeler, unutulmuş, kaderine terk edilen sakat kalmış, koluna, bacağına platin takılmış işçiler... Babasız, eşsiz, evlatsız kalanlar ne için? Patronlara ve onların adamlarına milyonlar kazandıran hurda kamyonları için. Neden mi örgütlenmeliyiz ve örgütlü olmak zorundayız? Sadece bizim için değil çocuklarımız için, insanca bir yaşam için, emeğimizin, alınterimizin birilerinin ayakları altında ezilmemesi için. Kaderimizi kendi ellerimize almak için...

EGE İŞÇİ BİRLİĞİ DİYOR KI...
EGE İŞÇİ BİRLİĞİ DİYOR KI...

TALEPLERİMİZLE 1 MAYIS'A

“İşçi sınıfı ve emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu önemli günde iki dünya, iki sınıf karşı karşıya gelir. Dünyanın ve ülkemizin değişik yerlerinde milyonlarca işçi kendi şiar ve talepleri ile alanları doldurur. Gemi söküm işçileri olarak biz de bu önemli günde kendi pankartımızla alanlarda olmalıyız. 11 günlük direnişimizle bütün ülkeye duyurduğumuz taleplerimizi en gür biçimde haykırmalıyız.”

*Ücretler yükseltilsin, iş ve gelir güvencesi sağlansın!

*İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın! Gemi Söküm havzası emek örgütleri ve meslek kuruluşlarının denetimine açılsın!

*Asbest, kurşun ve ağır metaller söküm öncesi tespit edilsin ve önlemler alınsın!

*İş ekipmanları patronlar tarafından düzenli olarak temin edilsin!

*Ücretler bankalar üzerinden ve tam olarak ödensin!

*Zamlar altı ayda bir güncellensin!

*Hava muhalefeti, gemi gelmemesi vb. nedenlerle yaşanan duruşlarda yevmiyelerin kesilmesi uygulamasına son verilsin!

*Gemi Söküm işçiliği ağır ve tehlikeli sanayi işkolu kapsamına alınsın!

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ SERMAYEYİ YENECEK!

@Egeiscibirliđi

Ege İşçi Birliği

egeiscibirliđi